מועדים לשמחה תשל"ט

Festival Stamps 5739 (1978)

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 080 ו6

235

PHILATELIC SERVICES
MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO . ISRAEL

אברהם, ראשון אבותינו הקדמונים, מחוללו של רעיון התפיסה המונותיאיסטית (האמונה באל אחד ויחיד) במחשבת האדם. אבי האומה נולד לפני כארבעת אלפים שנה באור־כשדים לתרח אביו, שקרא שמו אברם. הוא לקח לו לאשה את שרי, שהיתה יפת-מראה. לאברם היו שני אחים: הרן ונחור; הרן מת בגיל צעיר ואחרי מותו לקח אביהם את בני משפחתו "ווצאו... ללכת ארצה

כאשר אברהם היה בן שבעים וחמש שנים, שמע את קול אלוהיו, שציווה עליו לאמור: "לך לך... אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול".

הם הלכו דרומה, בדרך האבות והגיעו "עד שכם, עד אלון מורה". במקום זה בנה "מזבח לה" הנראה אליו". מזבח שני הקים דרומה

משם, בבית־אל. אחרי תקופת ביניים של שהייה במצרים, בגלל הרעב הכבד שהיה בארץ, חזר אברם והתיישב "באלוני־ממרא אשר בחברון".

באותם ימים, בערך בשנת 1850 לפנה"ס, נקלע אברם למלחמה עם שוביו של בן־אחיו לוט, מלחמה שנסחיימה בנצחונו. מלך שלם, מלכי־צדק, יצא לקראתו, קיבל את פניו בלחם ויין וברכו; אברם הגיש למלך מעשר מכל שללו אשר לקח במלחמה.

סיפור זה מעיד על גבורתו ועוז רוחו של אברם ועל נדיבות ליבו, על דאגתו לקהביו ועל מידה נעלה של שינאת בצע.

על אף עושרו הרב, אברם לא היה מאושר, כי ערירי תיה. שדי אשתו, שראתה בצערו, חששה פן יוותר בלא יורש, נתנה לו את ביר שראתה בצערו, חששה פן יוותר בלא יורש, נתנה לו את

כאשר שדי ראתה שהגר הרתה, החלה קנאתה בוערת בה, הגם שהגר זילולה בגבירתה, "...לאברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הדר את ישמעאל", שלוש־עשרה שנה לאחר מכן, שוב נראה ה' אל אברם ואמר לו: "אתנה ברית ביני ובינך... ונתתי לך ולדעך אחריך ...את כל ארץ כנען לאחזות עולם".

שלוש תופעות עיקריות מאפיינות ברית זו: שינוי שמו של אברם לאברהם – כי אב המון גויים נתתיך"; שינוי שמה של שרי, שמעתה יהיה שמה שרה ומצוות מילה – כאות וכעדות לברית

בין ה' לאברהם.

באותם ימים, התארחו שלושת המלאכים אצל אברהם ובישרו לו כי שרה תלד בן לעת זיקנתו. לאחר שיצחק נולד, שרה דרשה מאברהם לגרש את הגר ואת ישמעאל. "בי לא יירש בן־האמה הזאת עם בני, עם יצחק". בעל כורחו, אחרי לבטים נפשיים רבים ורק אתרי שה' הבטיח לו שישמור על ישמעאל וכי "לגוי גדול אשימנו", קיבל אברהם את תביעת אשתו ושילח את הגר ואת ישמעאל למדבר באר־שבע.

אמונתו השלמה של אברהם בה' ונכונותו לעשות ככל שיצווהו, בלי היסוס ופקפוק, הועמדו בנסיון קשה. ה' ציווה על אברהם להעלות לעולה את יצחק בנו. זה הבן היחיד לאמו, שנולד לאביו כשהיה בן מאה שנה ואשר עתיד לרשת את אביו ולהקים לו זרע, לפי הבטחת ה'.

אברהם לא היסס, הוא עשה כאשר ציווהו ה' והביא את בנו אל המקום שה' הראה לו, על אחד מרכסי הר המוריה, שלפי המסודת הוא הר הבית.

יצחק נעקד על המזבח ואברהם כבר הניף את המאכלת לשלחה בבנו. אז שמע קול המצווה עליו לבל יגע ביצחק לרעה. כר הושם קץ למנהג הקדום של הקרבת ילדים לאלילים.

שרה מתה ונקברה בקריית־ארבע, היא חברון. יצחק לקח לאשה את רבקה. שהיתה מבנות משפחתו של אביו, ואברהם לקח לו אשה אחרת - את קטורה, שילדה לו בנים רבים.

"ויגווע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל־עמיו", בו מאה שבעים וחמש היה אברהם במותו. הוא נקבר באחוזת

הקבר של האבות, במערת המכפלה שבחברון. אברהם הוא אישיות הנערצת עד עצם היום הזה ודמותו היא מו

הדמויות הבולטות והחשובות בספר התורה. הנצרות והאיסלם מתייחסים לאברהם אבינו. בברית החדשה נזכר שמו כסמל האמונה השלמה. האיסלם רואה בו כמי שהניח יסוד

לאמונה באל אחד וכינויו "רע האלוהים". אברהם נחשב כאביהם הרוחני של כל המאמינים.

יצחק, אבינו הקדמון השני, היה בנם יחידם של אברהם ושרה. יצחק נולד לאביו שהיה בן מאה שנה ולאמו שהיתה בת תשעים שנה. היתה זו לידה נדירה, שנחשבה לנס מו השמים והביאה לשמחה גדולה, ככתוב בספר בראשית (פרק כ"א, פסוק ח"): "ויגדל הילד ויגמל, ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק".

אברהם קיים בבנו את מצוות המילה כשהיה: "בן שמונת ימים... כאות לברית ביני וביניכם". שמו נקרא יצחק כעדות לצחוק האושר

של הוריו, שהתקשו להאמין לבשורת המלאכים.

יצחק היה אהובו של אביו ונערץ על ידי אמו. כשראתה שרה את ישמעאל, אחיו הבכור של יצחק, בן הגר השפחה המצריה, מצחק בשעת המשתה, תבעה שאברהם ישלח מן הבית את בנו זה ואת אמו. שרה רצתה להבטיח שלא יהיה יורש לרכוש המשפחה זולתי

אברהם אבינו היה מופת ליראת שמיים בנכונותו לקיים את מצוות ה' להעלות לעולה את בנו־יחידו, יצחק היה סמל ודוגמה למסירות אין־קץ של בו לאביו.

כאשר אברהם עמד לבצע את צוו האלוהים, "ויקרא אליו מלאך ה' מן השמיים ויאמר: אברהם, אברהם... אל תשלח ידך אל הנער ואל־תעש לו מאומה". אברהם עמד במבחן האלוהי וחיי בנו ניצלו, בכך הושם קץ לפולחן הכנעני – האלילי של העלאת קורבו

יצחק התנחל בנגב. "ויזרע... בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים" – זו אחת הדוגמאות הקדומוח לחקלאות מתוכנות.

בן ארבעים שנה היה יצחק כשמתה עליו שרה אמו. אז, ציווה אברהם על עבדו, זקן־ביתו, "כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלד, ולקחת אשה לבני ליצחק". אליעור, עבד־אברהם, חזר משליחותו והביא את רבקה. יצחק אהב אותה מאד בשל יופייה וטוב־ליבה ונשא אותה לאשה.

רבקה היתה עקרה למעלה מעשרים שנה, אף על פי כן, יצחק שמר לה אימונים ובכך היה לאחד הגברים המונוגאמיים היחידים הנזכרים בכתבי הקודש.

לאחר שנים רבות. בשבת יצחק ורבקה בנגב, היא ילדה לו בנים־ תאומים "הראשון אדמוני, כולו אדרת שער, ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשו, ויקרא שמו יעקב".

שני האחים שונים היו במראם החיצוני ובמיונם. טשו "ידט ציד איש שדה". אהובו של יצחק היה ואילו רבקה אהבה את יעקב "איש תם יושב אהלים". הוא נועד להיות האחרוו בשלושת אבותינו - אבות האומה.

בספר בראשית (פרק כ"ז) נאמר, שיצחק הזקו והעיוור התכונו לתת ברכתו לעשו בנו, אבל יעקב, בעזרת אמו, הערים על יצחק אביו והתחזה לעשו אחיו הבכור, בכך זכה הוא בברכת יצחק.

עשרים שנה אחרי ברכתו ליעקב בנו. מת יצחק בהיותו בו מאה ושמונים שנה. הוא נקבר באחוזת קבר, שבמערת המכפלה בקריית:

ארבע, היא חברוו, ליד אברהם ושרה הוריו ורבקה אשתו.

הנצרות והאיסלם, גם הם מוקירים את יצחק כאיש צדיק וישר ורודף שלום. בברית החדשה הוא נזכר כ"בן המובטח", יורשו האמיתי של אברהם. האיסלם מתייחס אל אברהם ויצחק כאל וביאים.

יעקב, הוא האחרון בשלושת אבותיה של האומה. היה הצעיר בתאומיהם של יצחק ורבקה, שהוליד שנים־עשר בנים שהיו לשבטי ישראל.

מעט מאד ידוע לנו, מו המקרא, על ילדותם של עשו ויעקב. כשהגיעו לפירקם, היה עשו איש ציד ושדה ויעקב היה איש אהלים. יצחק אהב את עשו "כי ציד בפין, ורבקה אהבה את יעקב".

המקרא מספר, כי עשו מכר את בכורתו תמורת "לחם ווזיד עדשים". יתכן, שעיסקה זו נקשרה למעשה המירמה של יעקב, כי יצחק רצה להעניק ברכתו לעשו בכורו. אבל היה זקו וסומא. לכן יעקב הצליח להערים על אביו ובעזרת אמו זכה בבכורה ובברכת אביו.

יעקב, שהיה בו שבעים וחמש שנים, ברח צפונה כדי למלט את נפשו מועם אחיו וגם כדי למצוא לו אשה מבנות משפחתו.

בדרכו לחרו לו בבית אל, שם חלם "והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע שמימה". בראש הסולם ניצב ה' אשר חידש את הברית, שכרת בזמנו עם אברהם סבו ועם יצחק אביו.

יעקב הגיע לנחלת לבן דודו, הוא פגש את רחל, בתו הצעירה של לבן, וביקש את ידה. לבן היתנה מתן בתו ליעקב בהסכמתו לשרתו שבע שנים תמימת. בליל הכלולות ראה יעקב, כי לאה, רכת העיניים, ניתנה לו תחת רחל אהובתו. יעקב הוכיח את לבו על מעשה המירמה, אך לבן ענה לו: "לא יעשה כן במקומנו, לתת הצעירה לפני הבכירה".

יעקב התנחם בנימוק זה ונשאר בבית לבן לעבדו שבע שנים נוספות, כדי לזכות בידה של רחל.

לאה ילדה ליעקב ששה בנים ובת אחת. שתי השפחות, זלפה ובלהה, ילדו ליעקב גם כן שני בנים. רק רחל לא זיכתה אותו בפרי בטו.

אחרי שנים רבות ילדה רחל את יוסף ואחרי הולדתו של זה, החליט יעקב לחזור לארץ מולדתו.

בדרכו דרומה, חנה יעקב בפניאל הוא העביר את הנפשות אשר

return to his homeland, and the whole company set out towards the south.

At Peniel Jacob encountered an angel who "wrestled with him until the breaking of the day." but was unable to overcome Jacob, although he "touched the hollow of his thigh... and it was out of joint." Before Jacob released him, the angel blessed Jacob and renamed him "Israel." - "you have striven with

Rachel was then in her second pregnancy, and as the caravan continued its journey, it stopped at Ephrath, near Bethlehem. where she died giving birth to Benjamin, Finally Jacob came to Mamre, or Hebron, where Isaac was still living and, having attained the great age of 180, he died, "and his sons Esau and Jacob buried him" in the ancestral grave.

The rest of Jacob's life was closely interwoven with that of Joseph, the child of Jacob's declining years. Envied by his brothers because he was his father's favourite, Joseph was sold into slavery in Egypt, but soon rose to be an influential courtier. Welcoming his brothers when, pressed by famine, they came to Egypt to buy corn, he demanded they should bring with them Benjamin, beloved Rachel's younger son, who was jealously quarded by his father. Eventually Jacob himself came to Egypt and died there when he was 130, having first made Joseph yow to "carry me out of Egypt, and bring me in the burying place of my forefathers."

Sylvia Mann

עמו אל מעבר ליבוק ונותר שם לבדו. שם פגש מלאר "ויאבק... עמו עד עלות שחר". כאשר ראה המלאך כי לא יוכל ליעקב "ויגע בכף־ירכו, ותקע כף־ירד יעקב..."

בתום המאבק ברך המלאך את יעקב ולפני הפרדו מעליו אמר לו: "לא יעקב יאמר עוד שמר, כי־אם ישראל, כי שרית עם אלהים". יעקב המשיר במסעו ובדרך בית לחם אפרתה ילדה רחל את בנימין ובעת הלידה יצאה נשמתה.

יעקב הגיע ל"ממרא קרית ארבע, היא חברון". הוא מצא את יצחק אביו זקן ושבע ימים. יצחק נאסף אל אבותיו בן מאה ושמו־ נים שנה "ויקברו אותו עשו ויעקב בניו" באחוזת הקבר שבמערת

מכאן ואילך שזורים קורותיו של יעקב בקורות יוסף בן־זקוניו. הוא היה בנו האהוב ביותר של יעקב ועורר בכך את קינאתם של אחיו.

יעקב מת במצרים בן מאה ארבעים ושבע שנים. לפני מותו קרא ליוסף בנו והשביעו: "ושכבתי עם אבותי, ונשאתני ממצרים וקבר־ תני בקברתם" יוסף קיים את צוואת אביו והביאו לקבורה במערת המכפלה. was his father's pet, while handsome, smooth-skinned Jacob, destined to be the third patriarch, was preferred by his mother. Genesis 27 tells how the blind and aged Isaac decided to pass on his divine blessing to Esau, and how by a stratagem Jacob, aided by Rebekah, disguised himself as the senior twin and received the paternal benediction.

Isaac lived for another 20 years after this strange incident, dying in Hebron at the ripe age of 180. "His sons Esau and Jacob buried him," in the Tomb of the Patriarchs in the Cave of Machpelah, the sepulchre of the parents, Abraham and Sarah, and of Rebekah his wife.

Christian and Moslem traditions both honour Isaac as a righteous and peaceloving man. In the New Testament he is referred to as "a child of promise" and Abraham's true heir, while Islam declares that Isaac as well as Abraham were prophets.

Jacob, third of the Patriarchs and father of the Twelve Tribes, was the younger twin son of Isaac and Rebekah. Little is known of the early years of Jacob or his brother Esau, but as they grew to manhood, Esau became "a hunter, a man of the field; and Jacob was a plain man, dwelling in tents. And Isaac loved Esau because he did eat of his venison: but Rebekah loved Jacob."

The Bible story tells how Esau sold his birthright to Jacob for "bread and pottage of lentils." Partly as a result of this transaction, when the blind Isaac felt death approaching and wanted to bless his older son, the younger one, Jacob, with his mother's aid, disguised himself as the hairy Esau and obtained the paternal blessing. Fearing Esau's anger, and at the same time seeking a bride from among his own kin, Jacob, already 77 years old, fled northward. He rested at Beth-El, where "he dreamed, and behold a ladder set up on the earth, and the top of it reached heaven." Above the ladder stood the Lord, who reconfirmed the promise of the Covenant.

Arriving at his uncle Laban's household, he met Rachel, the family's younger daughter, and immediately asked for her hand. Laban agreed, provided that Jacob, who could not pay the customary brideprice, would serve him for seven years. On the wedding night, Jacob found he had been given Leah, Rachel's older, plainer sister to wife. Enraged at this deception, Jacob was told it was forbidden "to give the younger before the firstborn," and he agreed to work another seven years for Rachel.

Leah was fruitful and bore Jacob six sons and a daughter, while the two handmaids, Bilhah and Zilpah, bore him two sons each. Only Rachel was barren, but after many years she gave birth to Joseph. Following Joseph's birth, Jacob decided to

several children. He died at the great age of 175, and was laid to rest near Sarah in the Tomb of the Patriarchs in Hebron.

Perhaps the greatest figure in the Pentateuch, Abraham is to this today revered and respected by other religions, notably the Christian and Moslem faiths. Mentioned frequently in the New Testament as the ultimate example of obedience to God's will, he is also accepted as the spiritual father of all believers. The Moslems, too, consider him as the formulator of Monotheism, and often refer to him as the Friend of God.

The Patriarch Isaac, only child of Abraham and Sarah, was born when his father was 100 years old and his mother 90, well beyond normal childbearing age. His birth was an occasion for great rejoicing, for the gift of this long-awaited son was a veritable miracle. Circumcised at "eight days old, as God had commanded," Isaac, whose name symbolizes laughter — the happy laughter of his parents — was accepted into the covenant as an infant.

Loved by Abraham and idolized by his mother, Isaac had a sheltered childhood. Genesis 21:8 relates how "the child grew and was weaned; and Abraham made a great feast the same day." During the festivities, Sarah noticed Ishmael, Isaac's older brother by Hagar the maidservant, mocking the ceremony, and she insisted that Hagar and Ishmael be sent away, in order to leave Isaac as sole heir to the family heritage.

The episode best illustrating Abraham's profound faith in the Lord and Isaac's complete devotion to his father was that of the divine command to give his favourite son as a burnt offering. When Isaac was about to be slain, a voice "called unto him out of heaven, and said Abraham, Abraham:... Lay not thine hand upon the lad," thus saving Isaac's life and also ending the heathen Canaanite rite of child sacrifice.

On reaching maturity, Isaac settled in the south, and "sowed in that land, and received in that year a hundredfold," — one of the earliest biblical references to planned agriculture. He did not marry until he was 40, after the death of Sarah, when a trusted servant was told by Abraham to "go unto my country and to my kindred, and take a wife unto my son Isaac." He returned with Rebekah, Abraham's great-niece, whom Isaac cherished for her goodness and beauty. Although Rebekah was barren for 20 years, Isaac, a gentle, kindly person — one of the few monogamous men in the Bible — remained constant to her.

Eventually, when the family were still living in the Negev region, Rebekah bore twin boys, "the first came out red, all over like a hairy garment; and they called his name Esau, and after came his brother out... and his name was called Jacob." Different in temperament as in looks, Esau the hunter

Abraham, first of the Hebrew Patriarchs and founder of the concept of Monotheism, was born Abram, son of Terah, in Ur of the Chaldees about 4000 years ago. He had two brothers, Haran and Nahor, and was married to his beautiful half-sister, Sarai. Haran died young, and after Haran's death Terah, with his two surviving sons and their wives, "went forth into the land of Canaan." Here, when Abram was about 75 years old, he heard the voice of the Lord telling him, "Get thee... unto a land which I will show thee, and I will make of thee a great nation."

Travelling south along the Patriarchs' Way, Abram reached Shechem and "builded there an altar to the Lord," then, continuing south, he raised a second one at Beth-El. Afterwards he settled in "the plain of Mamre which is Hebron," and during this time, probably around 1850 BCE, Abram met with Melchizedek, king of Salem, who not only brought forth bread and wine for his guest, but also sanctified him with the "blessing of the most high God."

Despite his great wealth, Abram was unhappy, for Saraf was barren. Fearing her husband would be left without an heir, she gave him Hagar, her maidservant, as a proxy wife, but when Hagar conceived, Sarai became bitterly jealous. Some years later the Lord spoke again to Abram, saying, "I will establish my covenant between me and thee... and I will give unto thee and to thy seed after thee all the land of Canaan for an everlasting possession, and I will be their God."

Part of the bond was the changing of Abram's name to Abraham. "a father of many nations." and of Sarai's to Sarah, while another was the injunction of circumsion, as a visible sign of the covenant. About the same time, in Sarah's ninetieth year, the visiting angels prophesied that she would bear a son. In due course Isaac was born, and Sarah, afraid that Ishmael, Hagar's child, would endanger her own son's inheritance, persuaded Abraham, much against his will, to send Hagar and her boy away into the "wilderness of Beersheba." However, the Lord watched over Hagar and the lad, and promised "I will make him a great nation."

Abraham's faith was severely tested when a divine commandment bade him sacrifice his son Isaac — a practice common in the pagan Canaanite rites. Unwilling to disobey, Abraham took Isaac to a mountain in the land of Moriah — traditionally Mount Moriah, the Temple site — prepared a fire and bound his son for the slaughter. At the crucial moment, a voice rang out bidding him not to harm Isaac, thus wiping out the abominable ritual of child sacrifice.

Isaac grew and prospered, and after Sarah's death and burial at Hebron, he married Rebekah, a lovely girl from his father's family. Abraham took another wife, Keturah, by whom he had